

[Bertel Dahlgaard.]

det lige stærkt, går dog som en understrøm følelsen af den forpligtelse og det forpligtende, som ligger i, at ansvaret nu er samlet på eet sted, her i denne sal. Alt i alt tror jeg, det kan siges, at der næppe i noget af partierne findes nogen, der savner landstinget. Med al respekt for personligheder, der havde sæde i landstinget, så står det mere og mere klart, at landstinget som parlamentarisk institution var et rudiment, hvis eksistens var uden rationel begrundelse.

Jeg konkluderer da i dette, at folketinget i denne samling har gjort en værdifuld begyndelse i arbejdet for at opbygge sig en forsvarlig tradition for etkammerssystemets arbejdsform. Jeg vil også gerne takke tingets højtærede formand for hans bidrag til dette arbejde, og jeg vil udtale forvisning om, at arbejdet vil blive videreført i kommende samlinger.

I den nye forfatning blev indsat en sikkerhedsventil, adgangen til folkeafstemning. Ingen har i denne samling talt om at tage denne sikkerhedsventil i brug, og efter mit skøn vil det betyde en konsolidering af den nye forfatning, hvis det i fremtiden kun sker i få tilfælde. Det vil nemlig være udtryk for, at folketinget i sin lovgivning holder sig indenfor den grænse, hvor tingets flertal er sikker på, at der også er et flertal for de love, der gives, ude i befolkningen.

Jeg lagde mærke til, at socialdemokratiets ærede ordfører her i dag benyttede det meste af sin taletid til en ny gennemgang af problemer vedrørende skatte- og boligforholdene. Jeg må sige, at jeg kan ikke tænke mig, det skulle være påkrævet, og for det radikale venstres vedkommende ligger forholdet sådan, at vi har givet passende oplysninger om vore synspunkter til den høje regering.

Ser man iøvrigt på denne folketingssamling og dens resultater, kan man vel snarest betegne samlingen som forpostfægtningen til de store slag i den kommende samling. Regeringen er kommet igennem sin første samling. Må jeg forresten i denne forbindelse sige, at jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde: den regering, det radikale venstre havde sat i verden. Jeg må svare: altfor megen ære! Det radikale venstre har i tidens løb med-

virket til adskillige ministeriers fødsel og heldigvis også til deres fald, men vi må holde den historiske sandhed i ære. Jeg kender ret nøje, hvad der foregik i de sidste dage af september måned i fjor, og jeg kan ikke tænke mig, at jeg skulle huske fejl deri, at det var det ærede medlem og hans parti, der ikke ønskede, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen skulle fortsætte som statsminister, når det konservative folkeparti ikke samtidig kunne fortsætte som regeringspartner og være afgørende for, hvad der skulle være liberal politik. Vi ved, at noget af denne liberale politik ville være opretholdelse af restriktioner og en udpræget toldbeskyttelsespolitik. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at det er en liberal front af en art, som vi kan modstå indbydelsen til, og efter forskellige begivenheder i denne samling herinde har jeg nærmest indtrykket af, at indbydelsen til samling omkring denne art liberal politik tænker man sig nærmest fra konservativ side at udsende til socialdemokratiet.

En diskussion i al almindelighed om, hvorvidt den nuværende regering har styrket eller svækket sin stilling i samlingens løb, tror jeg ikke er meget frugtbar. Det afgørende er jo, at det først er i den kommende samling, regeringen skal stå sin prøve. Skattereform, boligreform, folkepensionering, trustlov, kreditlovgivning, skole- og ungdomsreformer, det er her, det skal vise sig, om regeringen ikke blot kan skrive mere eller mindre agitatoriske forslag, men også tilpasse sig almene folkelige krav, som har så dyb rod her i landet.

Her er regeringen jo i den heldige stilling med hensyn til den kommende samling, at den ikke har nødig at bøje sig for en konservativ politik, medens det på den anden side er nødvendigt for den på de afgørende punkter at acceptere en bredt anlagt social-liberal linie, hvis den vil have resultater. Jeg må sige, jeg sad med interesse og hørte det ærede medlem hr. Erik Eriksens tale. Der kom et lille glimt, da vi nærmede os dette spørgsmål, og jeg forstår godt, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen tilkendegav en vis interesse for dette. Jeg vil udtale håbet om, at det ærede medlem ikke til den tid skal komme i den situation, som eventyret fortæller et berømt dyr var i, da det ikke fik